

цѣлѣ годинѣ бывать почти равни (всяка часть отъ 12 часове), защо-то както ся показва отъ осененіе-то на 22-й Іуніа и 22-й Декемвр. различна-та на полярны-тѣ кржгове ся състои почти отъ единъ часъ; подъ полярны-тѣ кржгове най-дѣлгый день състои отъ 24 часове, и оттамъ нататъкъ дори до полюса-тѣ ще има още по-голѣмъ разлика.

б) Отъ това происходи, щото помежду полюса быва половингодишенъ постояненъ день и половингодишина постоянна ноќь; защо-то отъ 24-часовно-то земно обрашненіе около ось-тѣ си сѣверный полюсъ въ половинѣ годинѣ никакъ ся не помѣства отъ свѣтло въ сѣнкѣ, а въ другож-тѣ половинѣ никакъ отъ сѣнкѣ въ свѣтло. Това сѫщето ся доказва и за южный полюсъ, само въ срѣднеположно половингодишино врѣмѧ.

в) Затова у противоположни-ты трѣба да ставатъ противоположни години и дневни врѣмена; защо-то въ земно-то положненіе отъ 22-й Іун. противоположна-та точка *b* ся находдатъ въ точкѣ *c*, и види ся, че въ точкѣ *b* е лѣто и пладнѣ, а въ точкѣ *c* ще бѫде зима и полѣноќь.

г) Затова противоположни-ти жителіи иматъ различни години въ равни дневни врѣмена; защо-то съ земно-то положненіе отъ 22-й Іун. противоположни-ти жителіе за *i* падать въ точкѣ *b*, и види ся, че въ *b* е лѣто, а въ *i* зима, иъ и двѣ-тѣ точки въ това врѣмѧ иматъ пладнѣ, кога-то тъи лѣжатъ подъ единъ и сѫщъ меридианъ.

д) Така ся случива, щото успорядни-ти жителіе да имѣтъ единакви години, иъ различни дневни врѣмена; за по-горѣказанѣ-тѣ точка *b* успорядни жителіе сѫ въ точкѣ *a*. И така и за двѣ-тѣ точки *e* лѣто, само за *b* пладнѣ, за *a* полѣноќь.

Чрѣзъ чыртежъ XIII-й ся разгледва происхожденіе-то на приливи и отливи.

Кога-то мѣсячина-та ся намира въ точкѣ *m*, тя произвожда свої-тѣ привлѣкателни силы на точкѣ *A* отъ морскѣ-тѣ повърхность. Спорядъ удободвижимост-тѣ си море-то слѣдува това привличаніе и поддига ся отъ точкѣ *A* къмъ *a*. Нѣ въ сѫщето врѣмѧ мѣсячина-та произвожда свої-тѣ привлѣкателни силы и на срѣдоточиѣ *d* отъ земѣ-тѣ и всичка-та земя ся поддава иѣколко на тѣхъ привлѣкателни силы (ала въ послѣдствиѣ на по-голѣмѣ-тѣ си плѣтность не до толкова като

движима-та водна повърхность при *A*). Нѣ вода-та при *B* спорядъ свое-то частично привличаніе не може веднага да послѣдува земѣ-тѣ, коя-то ся измича исподъ неї, и тѣй ся отдѣля иѣколко отъ земѣ-тѣ, чрѣзъ кое-то ся причинява поддиганіе на море-то отъ *B* къмъ *b*.

Нѣ кога море-то съврѣменно ся поддигне при *A* и *B*, тога то трѣба да потече отъ *B* и *G* къмъ *a* и *b* и затова трѣба да отстѫчи или да спадне при *B* и *G* до *c* и *i* — Вѣскачваніе-то на море-то ся нарича *приливъ*, спаданіе-то му — *отливъ*.

Като ся помѣсти мѣсячина-та напрѣдъ по свої-тѣ орбитѣ (еклиптикѣ) до *n*, то щѣть ся причинять сѫщи-тѣ явленія пакъ въ точки *e* и *i* же наморскѣ-тѣ повърхность така, щото всякой пижъ подъ она сѫщъ меридианъ, надъ кой-то ся намира мѣсячина-та, ще бѫде най-високъ приливъ, а около 6 часове (слѣнечни) надалѣчъ отъ тоя полѣденикъ ще бѫде най-низъкъ отливъ.

ЛИСТЬ № 2.

Гороописателна харта на земно-то клѣбо.

Въ тѣхъ харта съ чыртежи I и II-й е представено земно-то клѣбо на двѣ половины: источно и западно полѣклѣба. На тѣхъ ся види: 1) отношеніе-то на сушѣ-тѣ къмъ водѣ-тѣ; 2) 5-тѣ части на свѣта, сушѣ-тѣ и по-забѣлѣжителни-тѣ острови въ планински прѣглядъ; 3) цифри-тѣ показватъ положненіе-то на по-голѣмы-тѣ планински върхове, относителна-та высота на кои-то може да ся види по сѫщи-тѣ цифри въ чыртежъ IV-й; 4) океани-ти, по-забѣлѣжителни-тѣ моря, езера и рѣки и 5) повлѣченіи-ты чрѣты изъ океана покрай сушѣ-тѣ сѫ вулканически рядове, а колела-та — централни или купове вулканы. — Чырт. III-й Относителна-та высота на по-голѣмы-тѣ планински върхове (цифри-ты съответствува на ония въ чырт. I и II-й) и гдѣ до каквѣ высотѣ достига снѣжна-та мѣжда. — Чырт. IV-й Отношеніе на гребенны-тѣ высочини къмъ тѣхни-тѣ най-високи върхове отъ по-главни-тѣ планини на земно-то клѣбо. — Чырт. V-й Най-голѣма-та неправилност на земѣ-тѣ повърхность или позната-та до сега най-голѣма глыбочина отъ морско-то дно и най-голѣма высочина отъ сушѣ-тѣ. — Чырт. VI-й Най-голѣмо углубленіе на су-